

A diósgyőri kohászat középtávú terve

Interjú Bozsik Pál gazdasági igazgatóval

Megyénk legnagyobb üzemében, a diósgyőri kohászatban is kidolgozták, elfogadták az új középtávú tervet. Az LKM — korábbi elveinek, tendenciáinak megfelelően — az intenzív fejlesztésre törekszik, amely a termelés, a választék bővítésének nagy fejlődését jelenti, és ami igen fontos, jelentősen kihat a dolgozók életére, munka- és egészségügyi körülményeinek, jövedelmének alakulására.

— Mit hozott a harmadik öt éves terv?

— 1970-ben — 1965-höz viszonyítva — a teljes termelési értékben 30 százalékkal adott többlet üzemünk — mondotta Bozsik Pál gazdasági igazgató. Acélnyervasban 15,2, acélban 21,3, hengerelt készáru-termelésben 17,1, a kovacsolt termékekben 14, és a hidegáruban 51,3 százalékos a növekedés. A vállalati összkiszállításban belől az exportértékesítés többszörösére emelkedett. Mivel a „termelésfelfutást” az új művek üzembe helyezése ellenére is százszázalékos létszámszökkenéssel valósítottuk meg, így a többletet teljes egészében a termelékenységgel növelésével érték el.

— Az eredmények kihatottak a dolgozók életszínvonalának emelésére is. Öt év alatt a jövedelem — beleértve a béreket és a nyereségrészesedést — 19,3 százalékkal növekedett, ami dolgozóként, átlagosan, évente 4636 forint többletet jelent.

— Hogyan és milyen alapelvek szerint készült az új öt éves terv?

— 1969 végén és főleg 1970-ben igen sokat foglalkoztunk IV. öt éves tervfeladatainkkal. Ez — az új szabályozók és a párt X. kongresszusa határozatainak megfelelően — többszörösen átdolgoztuk. Legfőbb célkitűzésünk: az ötvöztáca-termelés növelése. Erre alapozva már a III. öt éves tervidőszakban megépült, s 1969-ben üzembe helyeztük az új elektroacélművet, 1970-ben pedig az új húzó-hőkezelő művet. Az ötvöztáca-öveket mindenképpen tisztítani, csiszolni kell, ezért készítettük el új bugacsizoló üzemünket, amely már az elmúlt évben megkezdte a termelést.

— Ötvöztáca-termelési programunknak megfelelően, a Gazdasági Bizottság engedélyével és támogatásával kezdtük meg az új nemesacélhengermű építését, amelynek középsora 1972-ben, finomsora 1973-ban kezd meg munkáját. Jelenleg igen nagy a hiány a finomsori termékekben. Nemesacél-hengerművünk elkészülte után teljes egészében kielégíthetjük a hazai igényeket, ugyanakkor exportálhatunk is, mivel a finomsori termékek igen keresettek a külföldi piacokon is.

— Milyen arányú fejlődést terveznek öt év alatt?

— Terveink szerint 1975-re több mint 20 százalékkal növeljük termelési értékünket. Növekedését biztosítja nyersvas-termelésünknek 12,5, acél-termelésünknek 8, ezen belül ötvöztáca-termelésünknek 90 százalékos növekedése. Az ötvöztáca- acél termelésének erre a nagyarányú fejlődésre feltétlenül szükség van új nemesacél-hengerművünkben. A hengerelt készárukból 1975-ben 42 százalékkal adunk többlet, mint az elmúlt évben. Jelentősen csaknem 25 százalékkal növeljük az export-

tot, így 1975-ben már 348 000 tonna terméket szállítunk külföldre.

— Milyen jövedelemfejlődést terveznek a vállalat, s a dolgozók számára?

— A termelési volumenből eredő önköltségszökkenésen kívül külön feladatokat állítottunk össze a gyáregységeknek az önköltség csökkentésére. Ezek együttes kihatásaként a vállalati nyereség megduplázódott, így 1975-ben már 925 millió forint elérendő nyereséggel számolunk. Ez lehetővé teszi, hogy a bérszínvonalat öt év alatt 14,5 százalékkal emeljük. A bérszínvonal 14 és fél százalékos növelésén kívül a dolgozók összes jövedelmének 22,5 százalékos növekedésével számolunk.

— A kohászat — elsőnek az országban — valamilyen dolgozó számára lehetővé tette a nyereségjutalmat. Mik az ezzel kapcsolatos elképzeléseik?

— Gyárunknak 1971-ben igen nagy feladatot kell megvalósítania. Erre az év végi nyereségrészesedés nem ösztönöz megfelelően. A termelési, a szállítási, valamint az önköltségszökkenési feladatok teljesítése céljából ez évben nyereségjutalom címen 10 millió forintot biztosítottunk az egységek részére. A félévi eredmények alapján júliusban ebből már fizetünk. Ezen túlmenően természetesen nyereségrészesedést is fizetünk. A jövőben a nyereségjutalmat az ideai eredményektől, a tapasztalatoktól függően növeljük vagy csökkentjük.

— Milyen jelentősebb beruházásokat terveznek?

— Legnagyobb beruházásunk — mint már említettem — a nemesacél-hengermű építése, amelyre kétféle forrást fordítunk. Jelentős fejlesztés az oxigéngyárunk.

Ennek építését 1972-ben kell befejeznünk. Az oxigéngyár a következő évben már termel. Az oxigénre az acéltermeléshez és még egy sor más munkához nagy szükségünk van. Nagy munkánk még a BEM második ütemének befejezése, a második két szalag üzembe helyezése, amelyet az Ozdi Kohászati Üzemekkel, illetve újabban a Dunai Vasművel és a Csepeli Acélművel közösen készítünk. A nagy fejlesztés eredményeképpen a BEM évente hárommillió tonna érc előkészítését teszi lehetővé.

— Milyen távlati feladatokra készülnek?

— A BEM „felfutása” után leállunk a nagyolvasztónál levő saját ércfémőrtő művünkkel. Ennek helyére akarunk LD konverterkemencét beállítani. Emellett természetesen fel kell építenünk a folyamatos öntőművet is. Termelőirodánkban ez nagy feladatot jelent, de bízunk benne, hogy mielőbb megbirkózik vele.

— Minden tervünkben és fejlesztésünkben alapvető célunk a korszerűsítés, az emberek munkájának megkönnyítése. Ez tapasztalható az új elektro-, az új csiszoló- és a húzó-műben. Ezt tapasztalhatjuk majd a nemesacélhengerműben is. A nagy fejlesztéseken kívül újításokkal, kiegészítésekkel is igyekszünk megkönnyíteni az emberek munkáját. Előrehaladásunk ebben az eredményektől függ. Nagy lehetőségek állnak rendelkezésünkre. Az az álláspontom és tapasztalatom, hogy sohasem fogunk ki a nyílt vagy rejtett tartalékok. Tőlünk, valamennyiunktől függ, hogyan hasznosítsunk ebből minél többet az egyén és a közösség érdekében — fejezte be nyilatkozatát Bozsik Pál.

Csorba Barna

Megkezdte munkáját a „Vecsem-expedíció”

A Kárpát-medence legmélyebb barlangját kutatják

Tegnap Bódvaszilásra érkezett az a barlangkutatókból és hegymászókból álló 30 tagú expedíció, amely a Vecsembükki-zsomboly nevét viseli. Itt, az Alsóhegyi fennsíkban találtak rá ugyanis közel két esztendeje hazánk legnagyobb barlang-aknájára. 1970 tavaszán egy 35 tagból álló hegymászó, illetve barlangkutató csoportnak sikerült 180 méternél is mélyebbre jutni a zsombolyban. Így a Vecsembükki-zsomboly lett az ország, egyben a Kárpát-medence legmélyebb barlangja a földfelszín alatti 240 méter mélységében.

Közben a kutatók értékes támogatást kaptak a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet karsztvízkutató állomásától, Maucha László és Sövényi István, az állomás két geológusa vízfestéssel bebizonyították, hogy a függőleges sziklaüreget alatti vízvezető hasadék húzódik, amely a szlovákiai Torna-völgy felé vezet a zsombolyba szivárgó vizet. Ebből azt a következtetést vonták le, hogy a zsomboly alatt vízszintes cseppkő-barlang, vagy barlangrendszer van.

A további kutatást nehezítette a már eddig elért re-

kordméllyesség. Ezért a Magyar Barlangkutató Társulatnak és a Magyar Természetbarátok Szövetségének támogatásával Kessler Hubert, a neves barlangkutatói szakember vezetésével expedíciót szerveztek a zsomboly kiépítésére. Szent-István hegymászó vezetésével vaslétrákat építettek be, motoros csőrlőállásokat alakítottak ki, és bevezették a villanyt is.

Ilyen előkészületek után a budapesti, a miskolci és az egri barlangkutatók és hegymászók megkezdtek a barlang, illetve barlangrendszer feltárását. A Bódvaszilasi feletti Alsóhegyen létesített sátrortáborban levő expedíció mintegy két hétre tervezi kutatói munkáját.

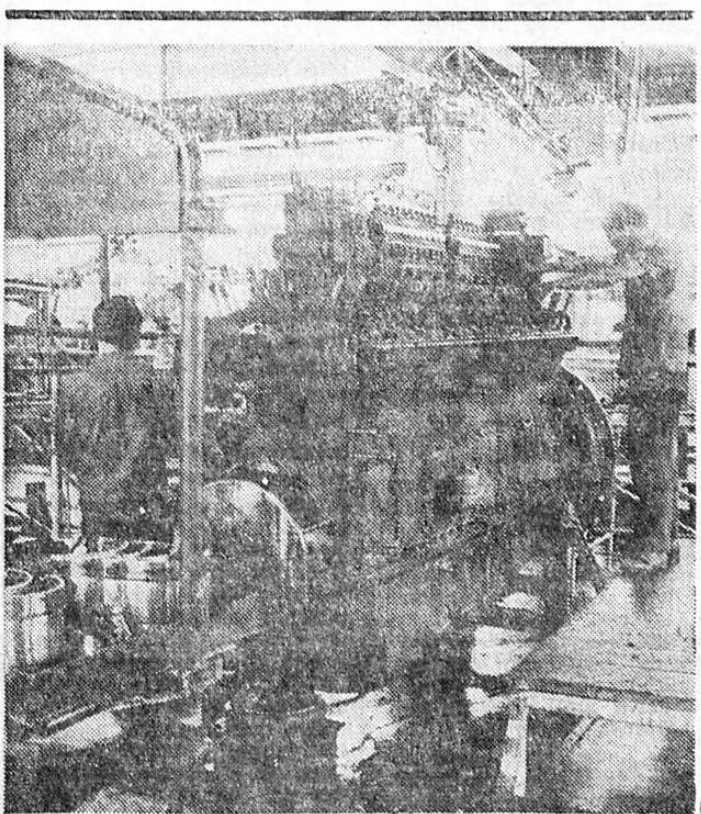
O. J.

Csökken a zsúfoltság

Betegség esetén először a körzeti orvoshoz fordul a lakosság, így a körzeti orvos munkája döntően befolyásolja a szakrendelések, valamint a kórházak tevékenységét. A járóbeteg-ellátás szakmai színvonalának emelésével tehát sok minden javul az egészségügyben.

A körzeti orvosok munkafeltételeinek javítására 5 új körzeti rendelőintézet épül a következő öt esztendőben Miskolcon, így a város népességének növekedése ellenére csökken a rendelői zsúfoltsága.

Miskolci szakorvosi rendelőintézetei megyei feladatokat is ellátnak. Ez év elején naponta 33,8 szakorvosi óra jutott tízezer emberre. A városi és megyei fejlesztéseket figyelembe véve 1975-ben már napi 40 szakorvosi óra jut ugyanennyi lakosra.

A MAV dieselesítési programja új feladatok elé állította az Eszaki Járműjavító Üzem dolgozóit. Mindinkább csökken a hagyományos gőzmotordolgozók száma és emelkedik a korszerű, Diesel-motordolgozók javításának igénye. Ezt a célt szolgálja a most üzembe helyezett szerelőszalag, amelyet minden munkafolyamathoz speciális gépekkel szereltek fel.

Típusjele: S—x sport gyermekkosci

Aki benne gurul

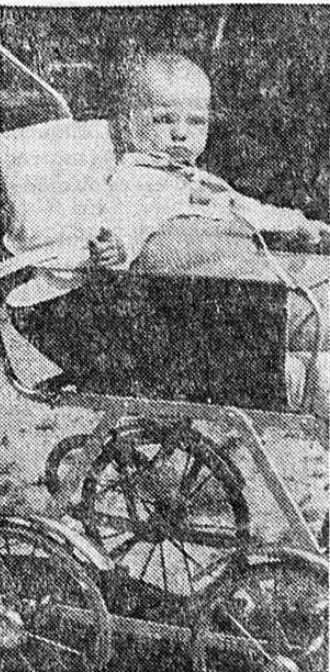
5

A fiatal Jacsó-házaspár, amely legutóbb vásárolt gyermekkosci Mezőkövesden, 1970. október 14-én gazdagodott egy új élettel, Zsuzsannával. Az asszonynak fiú kellett volna, a férfinak lány — már ellenzéből is. A családfelek lett igaza.

Zsuzsanna a vasgyári kórházban született, pontosan délből. Komplikációra számítottak, és a mentőben a fiatalasszony édesanyja is ott ült. De minden normálisan zajlott le. Jacsó János délután ült vonatra, mert előtte brigádja éppen egy új lakást adott át, s neki ott kellett lenni. A vonatról futott a buszra, a busztól a kórházba.

Egy fiatal fa árnyékából néztük a napfényben fürdő gyereket. A fiatalasszony boldog panaszkodással mondta el, hogy Zsuzsa nagyon rossz gyerek, főleg nappal. Mindig foglalkozni kell vele. Talán el van kényeztetve. Ülni még nem tud. Most jön a foga, sokat göccsöl. Iger eleven és nagyon anyás.

Amikor mi ott voltunk látogatásban, Zsuzsa igen komoly volt, ahogy ott ült beszíjázva a kis gurulóba

Jacsóék Zsuzsannája

ahogy a fiatalok a gyermekkosci nevezik. De aztán elmosolyodott. És ekkor mosolygott körülötte a fű, a fa, a cumi, a

kis csörgő, a kis baba, a tornácra a pelenkák, és a fecskeszék, az öreg ház napsugarat visszaverő fehér fala, a csendes kis utca, a szomszéd kutyája, Lóbo, mosolygott körülötte az egész világ, s a körülötte levő világban mi is.

Jacsóék, akik a gyermekkosci megvásárolták

— Ha tud tanulni, — szólalt meg csendesen a fiatal kőműves —, végigjárhatja az összes iskolákat. Orvos lesz belőle talán, vagy eladó, mint az anyja. Nem is fontos. Az kell, hogy boldog legyen.

Ballagtunk vissza az építkezéshez. Jacsó János az utca végéről visszanezített. A kapun ekkor kanyarodott ki a felesége, előtte a gyermekkosci Zsuzsinnával. Várolni mentek.

Mi lesz Zsuzsinnából? — gondolkoztam, míg néztük őket. Hogyan alakul az élete, sorsa? Most a család jól védett koszorújában, édesanyja kényeztető vattaszeretetében él. És begurul abba a világba, amiről még nem tud semmit, abba a világba, amely ki tudja, mi mindent

gondolkozhat, míg néztük őket. Hogyan alakul az élete, sorsa? Most a család jól védett koszorújában, édesanyja kényeztető vattaszeretetében él. És begurul abba a világba, amiről még nem tud semmit, abba a világba, amely ki tudja, mi mindent

gondolkozhat, míg néztük őket. Hogyan alakul az élete, sorsa? Most a család jól védett koszorújában, édesanyja kényeztető vattaszeretetében él. És begurul abba a világba, amiről még nem tud semmit, abba a világba, amely ki tudja, mi mindent

gondolkozhat, míg néztük őket. Hogyan alakul az élete, sorsa? Most a család jól védett koszorújában, édesanyja kényeztető vattaszeretetében él. És begurul abba a világba, amiről még nem tud semmit, abba a világba, amely ki tudja, mi mindent

gasztott gyártási bizonylat a következőket tartalmazza: „Miskolci Vasipari Vállalat. S—x sport gyermekkosci. Fogy. ár: 680,— Ft. MEO átvétel: 29 001. Gy. sz.: 1309”

Vajon eszükbe jut azoknak az embereknek, mindazoknak, akik valamilyen formában hozzájárulnak ahhoz, hogy egy gyermekkosci guruló útjára induljon, hogy hová kerül, ki ül majd benne, kit ringatnak benne? Eszébe jut-e annak a vajúrnak, aki az ércet kibányássza, annak a kohásznak, aki az ércből a vasat kiolvasztja, annak a lakatosnak, aki a csöveket, lemezeket lesabja, az asztalosnak, aki a fakeretet kifaragja, a csiszolónak, aki szikraesőben dolgozik, a kárpitosnak, aki a puha nyughelyet elkészíti, a szerelőnek, aki mindezt összerakja, a csomagolónak, aki a gyermekkosci papírral burkolja: vajon eszükbe jut-e, hogy a kezük alól kikerülő munka hová jut el, ki ül majd benne, kit ringatnak benne?

És mi valamennyien gondolunk-e arra, hogy — mint ez a gyermekkosci is, ismeretleneket, százakat köt össze —, munkánk, tevékenységünk, alkotásunk révén úgy fonódik össze ismeretlenül is sorsunk, mint az életet szimbolizáló anya kontyba kényszerített haja?

Szöveg: Oravec János
Kép: Szabados György
(Vége)